

Святитель Кіпріан Карфагенський власним прикладом навчав паству не боятися смерті, прийнявши мучеництво за Христа. Він залишив також і слова, засвідчені власною кров'ю:

"Через тимчасову смерть ми переходимо до безсмертя, - писав священномученик, - і вічне життя не інакше може настати для нас, як після нашого відходу звідси. Та це й не є відхід, а тільки перехід, або переселення у вічність, після закінчення тимчасового шляху."

З іншого боку - ніхто не може уникнути смерті. Рано чи пізно вона приходить до всіх - від бездомних до президентів. Священнику доводиться відспівувати самих різних людей - від немовлят до глибоких старців. І він розуміє, що колись і його душа залишить тіло...

20 листопада 2025 року після тривалої хвороби відійшов до Господа священник Миколаївської єпархії, настоятель парафії святої рівноапостольної Марії Магдалини села Микола-Гулак Казанківського благочиння протоіерей Василь Дубляк.

21 листопада 2025 року в храмі Святої рівноапостольної Марії Магдалини, благочинний Казанківського округу протоіерей Сергій Михалко у співслужінні духовенства звершив панахиду. Після цього тіло покійного перевезли до його рідного села в Закарпатській області для поховання.

Правлячий архієрей, духовенство та віруючі висловлюють співчуття рідним та близьким, духовним чадам покійного.

Царство Небесне і Вічна пам'ять спочилому протоіерею Василю!

{phocagallery

view=category|categoryid=3442|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadow=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Некролог.

Протоіерей Василій Васильович Дубляк народився 15 грудня 1962 року у селі Іза Хустського р-ну Закарпатської області.

У 1982 році закінчив Закарпатський лісничий технікум.

У 1986 році поступив на навчання до Духовної семінарії, з 1991 р. поступив на 3 курс заочного відділення семінарії.

29 травня 1988 р. Архієпископом Волинським та Рівненським Варлаамом був рукоположений у сан диякона.

30 травня того ж року був рукоположений у сан священника.

З 27 червня 1988 р. по 03 травня 2004 року проходив пастирське служіння в Волинській єпархії.

З 3 травня 2004 р. перейшов в клір Миколаївської єпархії.

З травня 2004 р. призначений настоятелем парафії села Микола-Гулак Казанківського району Миколаївської області за сумісництвом з 19 липня 2016 року ніс послух настоятеля в селі Новофедорівка Казанківського району.

17 червня 2008 року був удостоєний права носіння митри.

"Смерті повинен боятися тільки той, хто, не будучи відродженим водою і духом, готує себе в жертву полум'ю геєни, – хто не захищений хрестом і стражданням Христовим, – хто через смерть першу переходить до другої. Смерті повинен боятися той, хто, після виходу з цього світу, буде вічно мучитися і для кого продовження перебування тут служить тільки тимчасовою відстрочкою страждань і плачу.

... для нас, рабів Божих, тільки тоді настане мир, безтурботний і тихий спокій, коли, позбувшись хвилювань цього світу, ми входимо в пристань вічного житла і безпеки, – коли, пройшовши через смерть, досягаємо безсмертя. Ось де справжній мир, вірний спокій, постійна, міцна і завжди безпека! А в цьому світі треба вести щоденну війну з дияволом – у безперервних сутичках відбивати його списи і стріли: тут у нас боротьба зі сріблолобством, з розпустою, з гнівом, з марнославством; тут безперервна і важка боротьба з плотськими пороками і спокусами... Стільки гонінь переносить щодня наш дух! Стільки небезпек стискають серце!" (Святитель Кіпріан Карфагенський, "Книга про смертність").

[Джерело інформації...](#)